

Fröken Julin tittade eleven djupt i ögonen. »Jag ska bara säga en sak, att allt det där glada som alltid bubb- lar i dig, som gör att ditt liv blir så konstigt här i skolan, du ska veta att det är en jätterikedom. Om du lyckas behålla det genom din skolgång så kommer det gå bra för dig. Det kallas för kreativitet, det är ett slags på- hittighet.«

Mark Levengood skriver om det i sin bok *Solblekt av livet* och han berättar det nu.

»Bara att hon sade det, att någon framställde mig som något annat än ett problem, betydde otroligt mycket för mig. Jag bar med mig hennes ord genom hela min skolgång, alltid när jag hamnade i trubbel«, säger Mark.

Kreativitet är något medfött, men också något som kräver träning, anser han.

»Jag hade en kompis med lite snurriga hemförhållanden, han ville inte så gärna gå hem efter skolan. Då brukade vi sitta ute i skogen och försöka få varandra att skratta. Vi valde ett tema och sedan varierade vi det i absurdum och det slutade alltid med att vi skrattade jättejättemycket. Vi var alltid hungriga också, vi hade någon sorts skollunch, men vi var alltid hungriga. Och det här med att skratta på tom mage, jag har insett efteråt vilken träning det var. Just det här att försöka ... om du lyssnar på vår podd så hör du att Jonas också är en mästare på det, man kastar ut ett tema sedan kan han utveckla det i det oändliga. Han fångar upp det och återkommer till det hela tiden. Men det är nyckeln till all kreativitet, att om ingenting finns så skapar man någonting som inte har varit där tidigare«, säger Mark.

»När vi inte stod ut längre skaffade vi en HR-chef. Det var ljuvligt. Det blev en sådan skillnad på avdelningen.«

ATT MARK LEVENGOOD är expert på att hantera människor betyder inte att han tycker att begreppet HR är ultimatum.

»Varje människa kommer med sitt eget universum, men så som jag uppfattar begreppet blir man transformerad till en pinne i ett system«, säger han. »Men jag har all respekt för HR, ämbetet.«

Det sistnämnda har han lärt sig, så att säga, the hard way. I slutet av 1990-talet var han själv chef på dramaavdelningen på Sveriges Television, SVT.

»Jag var nog en chef som på många sätt lämnade mycket till övrigt att önska. När det kom till programsidan var jag bra, när det kom till saker som inte intresserar mig så jättemycket, utvecklingssamtal, lokalfrågor, försäkringsärenden, var jag jättejättedålig.«

Till en början saknades en HR-funktion på hans avdelning.

»Allt landade hos oss, hela tiden. Det var en väldigt konstnärlig personal, det var någon som försökte strypa en annan medarbetare, det var den typen av ärenden. Vi hade alltid tio-tolv parallella inspelningar på gång hela tiden, mitt uppdrag som chef gick ut på att släcka bränder, då hinner man inte med det personalvårdande arbetet. Så småningom, när vi inte stod ut längre så skaffade vi en HR-chef. Det var ljuvligt. Det blev en sådan skillnad på avdelningen, tycker jag«, säger Mark Levengood.

Att sagda HR-chef efter en tid sade upp sig blev spiken i kistan på Mark Levengoods egen chefskarriär.

»Det var enda gången jag gått hem från jobbet mitt på dagen för

Mark går hem hos alla. När offren för terrorattentatet på Drottninggatan skulle hedras var han det självklara programledarvalet.

TRE RÖSTER OM MARK

Henrik Johnsson

Programledare/producent och bästa vän:

»Vi har samma uppfattning om livet – att vi bägge redan fått mer än vad vi bett om och kan bara försöka tjäna vår lyckliga lott. Vi gör inte så stor skillnad på fiktion och verklighet eller löfte och ambition, eller tid och klockslag. Vi delar glädjen för det som blir och fortsätter drömma om det andra tills nya planer tar vid.«

Cissi Elwin

Vd och chefredaktör tidningen Chef:

»Jag sommarjobbade på Expressen och gjorde ett stort söndagsporträtt på Jonas och träffade då Mark första gången och blev, som alla blir, helt förälskad i honom. På sommaren skulle jag och Claes Malmberg leda ett direkt-sänt sommarprogram två kvällar i veckan och behövde en rolig reporter. Mark var då på *Efter 3* på radion. Vi provfilmade honom på Skansen och han fick göra en liten betraktelse om varför sängarna var så korta på 1800-talet. Han var som gjord för tv. Men cheferna var tveksamma. De tyckte det var smalt med någon som pratade finlands-svenska, var homosexuell och hade ring i örat. Inte tillräckligt folklig. Tänk så fel de hade. I dag är han ju det svenskaste och mest folkliga vi har. Mark är en multibegåvning med stort hjärta. Barnslig och genomklok och sinnessjukt rolig. Allt man kan önska av en människa.«

Ingrid Dahlberg

Tidigare chef för SVT Drama (därefter bland annat vd på *Dramaten* och *landshövding i Dalarna*):

»Mark var en av mina bästa rekryteringar och jag frågade honom för att han är en öppen människa – men framförallt för att jag tycker om honom. Det blev också en av mina bästa rekryteringar till biträdande chef. Jag vill minnas att vi gjorde upp raskt på Restaurang Prinsen. På ett enda möte.«